

[Svend Andersen]

grundet. Der har ganske vist været nogle få tiltag til lønstigninger, men der har intet alarmerende været i det, og der er intet, der tyder på, at udviklingen vil løbe løbsk. Der er ingen tvivl om, at dette især skyldes, at der blandt lønmodtagerne er en forståelse for, at der ikke kan blive tale om større lønstigninger, end der er dækning for i produktionen.

Det er i den forbindelse værd at nævne, at OECD har peget på, at der i 1982 vil være plads til en beskeden reallønsfremgang, men på trods af dette vil jeg godt understrege, at det fortsat er nødvendigt, at der fares med lempe. Hvis vi ikke er opmærksomme herpå, kan vi hurtigt sætte en positiv udvikling over styr, og det har hverken lønmodtagerne eller deres organisationer interesse i. Tværtimod har man vist, at man er fuldt ud klar over det, og man har vist, at man har vilje til at leve op til ansvaret på det område.

Den anden væsentlige faktor, der påvirker omkostningerne, er renten. Renteniveauet kan vi ikke gøre så forfærdelig meget ved, så længe vi er afhængige af den verden, vi lever i, men vi kan derimod gøre meget for, at vi skaffer erhvervslivet investeringskapital til en væsentlig lavere rente. Det har der også vist sig at være en bred forståelse for. Jeg kan med tilfredshed notere, at industrien og pensionskasserne nu er kommet overens om en aftale om lavt forrentet kapital til erhvervslivet. Det er en aftale, der helt er i tråd med det, som regeringen har lagt op til i arbejdet med en finansieringsreform. Med den forståelse, der er, er grundlaget også lagt for, at erhvervsinvesteringerne igen kan komme op på et højere og mere rimeligt niveau.

Vi er i socialdemokratiet tilhængere af en aktiv erhvervs politik, en aktiv erhvervs politik, som bygger på det samfundssystem, vi har, som igen bygger på en vis form for solidaritet. Det er den solidaritet, erhvervslivet trækker på, og som erhvervslivet nyder godt af. Derfor skal erhvervslivet også yde sit til at opretholde dette solidariske system. Man skal være opmærksom på, at de støtteordninger og de foranstaltninger, der tilrettelægges for at hjælpe erhvervslivet, for at gøre erhvervslivet mere konkurrencedygtigt, skal tilrettelægges på en sådan måde, at de også tager hensyn til den enkelte medarbejders forhold, at vi er med til at give øget medindflydelse og øget medejendomsret.

Jeg tror, vi i denne sal er enige om, at vi skal producere os ud af krisen. Det kan vi gøre gennem en aktiv, målbevidst og målrettet erhvervs politik. Det er en politik, hvor samfundet stiller en række serviceforanstaltninger til rådighed for erhvervslivet, og det er først og fremmest foranstaltninger, der rettes mod de små og mellemstore virksomheder. Det er den politik, som socialdemokratiet har været eksponent for, og det er den politik, der i dag er en realitet. Den består af en bred vifte af foranstaltninger, der lægger grunden til det serviceapparat, der efterhånden er stillet til rådighed for erhvervslivet.

Det er et apparat, der skal udbygges, og her vil jeg specielt godt nævne opbygningen af de regionale teknologiske informationscentre. Disse centre har allerede vist sig at være en meget værdifuld hjælp for mange små virksomheder, der hurtigt har brug for ekspertise til produktionsfremstilling og produktionsudvikling. Heri ligger der et virkelig godt instrument, som kan være en hjælp til de desværre alt for mange virksomheder, der kommer i vanskeligheder, og som i dag desværre i alt for stort tal har måttet lukke.

Derfor er der ganske megen fornuft i at opbygge et serviceapparat, der kan hjælpe erhvervslivet gennem en nødvendig omstillingsproces. Det er nødvendigt, fordi det set med samfundets øjne er uøkonomisk, når en virksomhed må lukke. Det betyder mindre produktion, mindre beskæftigelse og måske også mindre eksport og mere import.

Socialdemokratiet og regeringen er meget opmærksomme på de problemer, der er for de danske virksomheder, og vi har da også taget hul på nogle skattemæssige lempelser for dele af erhvervslivet. Bl. a. nævnte ministeren den mulighed, som enkeltmandsejede virksomheder får for at lade deres virksomheder blive beskattet som selskaber. Også heri vil der ligge et incitament til øget investering.

Grundlaget for regeringens fortsatte arbejde på dette område i den kommende tid vil blive socialdemokratiets udbyggede handlingsprogram. Målet i dette handlingsprogram er klart, det er en øget beskæftigelse, men det kræver en større produktion og en større eksport. Det forudsætter imidlertid et større investeringsniveau i erhvervslivet, og derfor er netop de foranstaltninger også en